

Pünkösdi Regatta 2010 – beszámoló

A tavalyi, számunkra sikertelen verseny után elsősorban abban reménykedtünk, hogy idén legalább az időjárás jobb lesz. Még soha nem fáztam annyira hajón, mint 2009-ben. Az előjelek rosszak voltak: a verseny előtt Koppenhágában és Malmőben voltam, ahol mindkét nap 25 fok körül volt a hőmérséklet, gyönyörű napsütés. Alsóörsön ugyanekkor 12 fok, jégeső, 6-os alapszél.

Szombat reggelre a szél maradt csak, ami egész nap kitartott. Hullafáradtan, de időben elindultunk Alsóörsről a földvári 10 órás rajthoz, ahol kb. 240 hajó várt az indulásra, köztük 13 Regina. A kedvező irányú, de erős szél miatt szinte végigrohantunk a nyugati medencén, a Szindbád az osztályban 3. helyen ért célba, kevesebb mint 4 óra alatt tettük meg a távot. Bár állig be voltunk öltözve, mégis sikerült leégnie az arcomnak: természetesen nem kentem be magam, ebben a szélben pedig sosem érzem, hogy éget a nap. Picit be is aludtam a dekken, mert nem igazán volt dolgom, a többiek pedig nem szóltak. Pósa nem átallotta azt mondani, hogy úgy gondolta, csak a széljelzőt figyelem. Persze, mozdulatlanul, fé órán keresztül... ☺

Nagyon együtt volt a mezőny, kb. 2 perces előnnyel győzött az Amitié, mögötte a Patrónus. Sajnos a Szirákó kénytelen volt kiállni, állítólag eltört a kormányja, reméljük mielőbb sikerül helyrehozni.

Keszthely a szokásos nyüzsgést hozta: a rohanógépek és a nagy cirkálók a mólónál, mi a „Libás” kikötőben parkoltunk le. Ez utóbbit jelentősen kibővítették tavalyhoz képest, a hajóknak bőven jutott hely. Sajnos ez a vizesblokkra már nem igaz, nem ekkora tömegre van kitalálva. Ha csak akár ideiglenesen is, de jó lenne erre valami megoldás. Szombat este buli volt a móló előtt és egész jó vacsora. A fő szám viszont a nagy kivetítőn ment: éppen aznap este volt a BL-döntő az Inter és a Bayern München között, szép számú drukkersereg előtt. A szokásos buli sem maradt el, hajnal 2 körül keveredtem vissza a hajóra.

Vasárnapra sokat gyengült a szél. A mezőnynek a Keszthely-Szigliget-Zalatorkolat-Keszthely távot kellett teljesítenie. A befutót viszont jóval közelebbre helyezték a szokásosnál, ami nagyon sok mindenkét meglepett (bár mi nehezen értettük, hogyan lehetett nem észrevenni a célt...). A rajtunk nagyon rosszul sikerült, mert nem figyeltük az órát kellőképp, így a mezőny végéről próbáltuk magunkat felküzdeni. A győri csücsöknél már sok mindenkét utolértünk, végül fizetett az, hogy nem teljesen északon rajtoltunk el. A szigligeti bójánál már a második helyen voltunk, a Patrónus ezúttal lemaradt, így a Zephyrossal (meg persze az Amitiéval) csatáztunk. Akik a bója után dél felé indultak, szintén nem döntöttek jól, így végül elég nagy előnnyel értünk be a második helyen, harmadik a Zephy. Hamar végeztünk, jó hangulatban fogytak a sörök a fedélzeten a kikötés után.

Mivel ez a nap Keszthely város Nagydíjáért is folyt, így érdekelték lettünk az esti eredményhirdetésben, ahol a tavalyi győzteseknek és helyezetteknek is tapsolhattunk. Méltó zárás volt egy kis finom süti, és az Osztálykapitány Úr Ballantines whiskyje. Jó hangulatban készültünk a hétfői futamra, azzal poénkodva, hogy ha tartjuk a rendet, akkor a 3. és 2. hely után nyernünk kell. Szerintem akkor és ott egyikünk sem gondolta komolyan...

Hétfőn a szél tovább gyengült és délire váltott. Ezúttal 9-kor volt rajt, de már ekkor érezhető volt, hogy mindenki örülne, ha Fonyódig kitartana a szél. Ezúttal sem sikerült fényesre a rajt. Az óra ezúttal jó volt, de beszorultunk egy 50-es alá, és közel 40 percet küzdöttünk, mire sikerült magunkat kitisztázni. Ekkorra a Lakinger már messze előttünk járt (meg mindenki más is), de szerencsére Holcziékat láttuk, bíztunk abban, hogy nem húznak el nagyon. Hátról jobbnak tűnt az északi part (ami előző például teljesen behalt, ezért maradt ott a Firkász), így szépen lassan jöttünk fel a többiek nyakára. A Lakinger, a Patrónus illetve mi maradtunk északon, a többiek mind a déli partot választották – a történelem és a tapasztalatok alapján általában onnan jön a frissülés. Ezúttal azonban nem így volt. Míg mi éppen azon tanakodtunk hogyan fogunk lemenni Fonyódra, szépen lefújt minket egy kb. 2-es szél, míg a többiek megrekedtek a déli parton, nagyjából egy kupacban. Azon kaptuk magunkat, hogy az osztályban az élen állunk, és egyre közeledik a fonyódi bója, ráadásul ott volt a zsúrihajó, rajta pedig a rövidítést jelző „S” lobogó. Hoppá! Egyből indult a matek: ha így marad, akkor legjobb esetben is csak 4. az Amitié, ami azt jelenti, hogy nyertünk! Ráadásul nagyon kevesen futottak be előttünk: végül abszolút 28. helyen értünk be, verve például az összes Asso-t. Nagy volt az öröm, ki is nyitottunk néhány doboz sört. Régóta nem nyertünk versenyt, de mint utóbb kiderült a hajóosztályok győztesei közül is mi lettünk a legjobbak, így a 2010. évi TVSK-Ahico Kupát is a Szindbád nyerte.

Az osztályban összetettben a Patrónus végzett a második, az Amitié a harmadik helyen.

Magasra tettük magunknak a léceket, de soha rosszabb évkezdetet! És mivel a díjakat csak jövőre kapjuk meg, mi mindenképpen itt leszünk! ☺

(Kerekes István, Szindbád RAX-566).